

Šplhám do údolí, hlava bolí, kulky holý, na kolenou před pistolí,
365 dní v roce a prst boží se dloube v nose jako by nic nestalo
se! Zahlídl jsem odraz vlastních očí v kose..a nemoh polknout te
n knedlík v mí puse. V tom 4 zdi stáhly na mě svý ruce-vzbud' se!
a třásly se mnou "odpočnu si, nespím v kuse", místnost mi vběhl
a do cesty, já z místnosti ven, skutečnost však jiná, zima, tvrd
á zem! Pohlcen bojem s prostěradlem, padám obloukem, tmou zcela
obklopen, vracím se z říše za stropem. Nevím kdo, jestli vůbec n
ěkdo jsem, jsem schválně? Nebo jsem si jen snem? Nebo si snad ze
mě někdo někdo v půl druhý ráno dělá dobřej den? Ty vole pojď se
m!

REF: Bestiář jenž jsi na dně věcí, provalen buď jméno tvý
tak dlouho se snažím usnout, že už se nemůžu,
nemůžu probudit!! 2X

Kostky byly vrženy, a od té doby se tu válejí na zemi, a já je o
bcházím vítězným obloukem, беру to zadem, oklikou přes bary. Je
dnou až vylezu ven, proberu se z té kocoviny rovnou do rajský z
ahrady, mám totiž nápady a optimismu tolik že mi leze ze všech
možnejch míst mi děravý odvahy! Je potřeba věci postupně odhalit
, po kouskách propašovat sám do hlavy. Jakýpak obavy? Jsem ready
se postavit se i těm nejtemnějším staránkám mí povahy! Dokázal j
sem se už vymanit z rozličnejch věcí, mozek v zástavě, v záseku
spocenejch nocí, chytrák myslel že kdo nespí zažije víc věcí n
etuše kolik mu jich zatím uteče. Jo osud to je dobrodruh, vůči vý
tkám slep a hluch, vždy přítomnej duch, já nad lejnem, hejno muc
h, chce to čerstvej vzduch!! Když totiž umysly sice vznešený po
strádají lešení, následuje zděšení, dopis, túra, věšení, tunel, svě
tlo skrz pece ryze retro, hrabu si svý soukromý metro!

REF: 2X

šáhnul jsem si na život, je studenej, měkkej a slizkej. Dávno se
taký ví že už vůbec není jistej, za to změny ty jediný spolehl
ivý zůstaly, vždyť dneska už ani ty nepřátelé nejsou co bejvaly!
Snažím se prostě jen udržet věci v chodu, přeludem proudu, čelím
zlomu bodu, kážu víno piju vodu, věřím že nic není bez důvodu a
vim že určitej stav věcí trvá vždycky jenom po určitou dobu! Tak
že dobře dojeď- díky už jsem tady.. A není to zas až taková pecka
jak povídali, ve finále si stejně musím pomoci sám. Je 3:03 v noc
i a já mám pocit že konečně usínám, hlavní je se nebát dalších
ran, vim, znám, jestli jsem se někdy něčeho fakt bál, pak to by
l jedině strach sám! Stíhá je špína a tak si snažím udržet si či
stou hlavu, nic než prostá změna stavu tak zase dneska večer v
baru- Připijem si na odvalu!!

Když už to poserem, tak se s tím zkrátka ňák poperem, kdo s popelem
níkem ulehá často lehá popelem! 2x